

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tem, że postanowienia art. 1 pkt. 2), 4) i 5) obowiązują od dnia 1 lipca 1933 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

616.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o sprzedaży soli.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Sól, o której mowa w rozporządzeniu niniejszem, jest to sól jadalna w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043).

Art. 2. Sprzedaż soli nie wymaga uzyskiwania zezwolenia władzy skarbowej.

Minister Skarbu może, o ile chodzi o sprzedaż soli na cele przemysłowe lub hodowlano-rolnicze, ustanawiać w drodze rozporządzeń wyjątki od postanowienia ustępu poprzedniego.

Art. 3. Sprzedawana może być tylko sól, wprowadzona do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny”.

Nie wolno sprzedawać soli po cenach innych, aniżeli ustalane przez Ministra Skarbu.

Sprzedawcy soli są obowiązani stosować się do przepisów o sprzedaży soli, wydawanych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 4. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” wprowadzać będzie sól do obrotu bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze odpowiednie umowy.

Minister Skarbu może poruczać władzom skarbowym nadzór nad wywiązywaniem się przez sprzedawców soli z umów o sprzedaż soli, zawartych z przedsiębiorstwem „Polski Monopol Solny”.

Art. 5. Wszelkie zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli, nadane przed wejściem w życie roz-

porządzenia niniejszego, a w szczególności zezwolenia na wolne składy, hurtownie i rozdzielcze składy soli, oraz zezwolenia na sprzedaż soli na cele przemysłowe i hodowlano-rolnicze oraz wszelkie prawa i obowiązki, wynikające z tych zezwoleń (koncesyj), wygasają z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 6. Utrata przez osoby, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego posiadały zezwolenia (koncesje) na sprzedaż soli (art. 5), jakichkolwiek uprawnień, wynikających z dotychczasowych przepisów prawnych, spowodowana przez postanowienia rozporządzenia niniejszego, nie daje tym osobom praw do żadnego odszkodowania, ani innych roszczeń.

Art. 7. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia art. 10 i 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

617.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Wyrobami tytoniowymi, o których mowa w rozporządzeniu niniejszem, są wyroby tytoniowe, służące do palenia, zażywania lub żucia.

Art. 2. Sprzedaż wyrobów tytoniowych nie wymaga, z wyjątkami, o których mowa w art. 3, uzyskiwania zezwolenia.

Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń nakładać obowiązek zgłaszania rozpoczęcia sprzedaży wyrobów tytoniowych, jako też i obowiązek zawiadamiania władzy skarbowej o zaniechaniu tej sprzedaży.

Art. 3. Nie wolno bez zezwolenia władzy skarbowej:

- a) prowadzić ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, a w szczególności sprzedaży w budkach, kioskach i t. p.;
- b) sprzedawać wyrobów tytoniowych w pomieszczeniach dworców kolejowych i autobusowych oraz w innych określanych przez Ministra Skarbu zakładach lub miejscach użytku publicznego.

Zezwolenia na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o której mowa w ust. 1, mogą być nadawane wyłącznie tylko inwalidom i wdowom i sierotom po inwalidach oraz w wyjątkowych przypadkach innym szczególnie dla Państwa zasłużonym osobom jako to: uczestnikom walk o niepodległość Państwa, byłym wojskowym i t. p.

Art. 4. Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń ograniczać prowadzenie sprzedaży wyrobów tytoniowych w określonej przez siebie odległości od punktów sprzedaży, wymienionych w art. 3.

Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów, normujących nadawanie, cofanie i wygasanie zezwoleń na sprzedaż wyrobów tytoniowych, o której mowa w art. 3.

Uprawnienia te przysługują Ministrowi Skarbu i w stosunku do zezwoleń (koncesyj), nadanych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 5. Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy:

- a) określające warunki handlu wyrobami tytoniowymi,
- b) normujące prawa i obowiązki sprzedawców wyrobów tytoniowych co do prowadzenia sprzedaży tych wyrobów w poszczególnych rodzajach przedsiębiorstw sprzedaży i co do zaopatrywania się sprzedawców w wyroby tytoniowe.

Art. 6. Sprzedawane być mogą tylko wyroby tytoniowe, wprowadzone do obrotu przez przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy”.

Nie wolno sprzedawać wyrobów tytoniowych po cenach innych, aniżeli ustalone przez Ministra Skarbu.

Art. 7. Przedsiębiorstwo „Polski Monopol Tytoniowy” wprowadzać będzie do obrotu wyroby tytoniowe bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawrze umowy, biorąc pod uwagę przedewszystkiem osoby, wymienione w art. 3 ust. 2.

Art. 8. W ustawie z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) art. 8 otrzymuje brzmienie następujące:

„Ceny sprzedaży wyrobów tytoniowych ustala Minister Skarbu.”;

- 2) w art. 10 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń uprawniać Dyрекcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległe jej organa przedsiębiorstwa do załatwiania w trybie postępowania administracyjnego

w charakterze władz i organów skarbowych spraw, związanych z nadawaniem, cofaniem i wygasaniem zezwoleń (koncesyj) na uprawę tytoniu oraz z prowadzeniem uprawy przez osoby prywatne.”

Art. 9. Do koncesjonariuszy hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy otrzymali koncesje na tę sprzedaż przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, stosowane będą do dnia 31 grudnia 1933 r. dotychczasowe przepisy prawne; koncesjonariusze ci zachowują przez ten okres swe prawa i obowiązki, wynikające z tych przepisów.

Z dniem 31 grudnia 1933 r. koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, nadane przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, oraz prawa i obowiązki z tych koncesyj wynikające, o ile na mocy dotychczasowych przepisów prawnych wcześniej nie wygasną lub nie zostaną cofnięte, wygasają.

Art. 10. Utrata przez dotychczasowych koncesjonariuszów sprzedaży wyrobów tytoniowych jakichkolwiek uprawnień, wynikających z dotychczasowych przepisów prawnych, spowodowana przez postanowienia rozporządzenia niniejszego oraz przepisów na jego podstawie wydanych, nie daje koncesjonariuszom prawa do odszkodowania, ani innych roszczeń.

Art. 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia punktów c), e) i f) art. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), o ile dotyczą wyrobów tytoniowych, o których mowa w rozporządzeniu niniejszym.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

618.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zlikwidowania należności wobec koncernu **W. A. Harrimana i S-ki**.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń